Celých 27 let museli fanoušci čekat na nové album skupiny **Eagles**. Na podzim loňského roku se dočkali hned dvojalba ***Long Road Out of Eden***, a nakonec se svým způsobem dočkala i skupina - nové album okamžitě zaujalo nejen posluchače, ale i odborníky a stihlo ještě dosáhnout ocenění za rok 2007.

Skupina se i po dlouhé odmlce představuje v plné síle, možná je dokonce energičtější a dynamičtější než dříve, ale to bude možná tím, že si ji dodnes hrajeme především v písni *Hotel California* a snad i ve skladbě *New Kid in Town*.

Skupina na dvojalbu ukazuje ale své dvě tváře - první, řekněme "hlavní", CD, na kterém ale titulní píseň není, reprezentuje plnou, sebevědomou countryrockovou tvář, zahranou standardně a očekávaně. Plné kytary, výrazné bicí a přehledná stavba písní s dominujícími refrény. To jsou Eagles pro publikum.

Druhé CD, které otevírá titulní skladba, pak zní spíše jako hudba pro členy kapely. Je členitější, strukturovaná, ne tak dynamická, místy s názvuky inspirace jinými hudebními žánry. Více se uplatní sóla kytar či kláves, nebo dechových nástrojů, více znějí různé atmosféru vytvářející bicí a perkuse. První CD vám splyne v jeden dlouhý dobrý nadupaný koncert, druhé CD zůstane rozděleno na jednotlivé skladby, ve kterých se vám budou vracet jejich jednotlivé motivy.

A k tomu druhému CD taky více přilnete. Pamětníkům připomene některé současníky či následovníky Eagles z konce sedmdesátých let, vzpomenou si na pompézní rock kanadských skupin (Saga, Rush, Barclay James Harwest), nebo art-rock skupin jako byly Jethro Tull nebo Yes. Na druhém kotoučku si vyberou jak ti, kterým se líbilo i CD první, tak i ti, které první disc třeba neoslovil a už se chystali být zklamáni. I ti, kteří by se domnívali, že by se Eagles dali zařadit spíše do škatulky folkrock než countryrock budou několika písněmi druhého alba uspokojeni (*Fail Grasp on the Big Picture* nebo *Last Good Time in Town*). Na své si přijdou i milovníci rozsáhlejších kompozic - titulní píseň má přes 10 minut, další mezi 5-7 minutami -

nebo příznivci intimnějších, ne však primitivních balad, mnohdy s dojmem umocněným střídmým, dospělým, ve výrazu však naléhavým či expresívním zpěvem. Druhé CD z dvojalba ukáže i různorodou žánrovou inspiraci Eagles - a to i současnými trendy - nejdeme názvuky reggae či ska, nebo hiphopu, důsledně ale přetavené do soundu kapely, žádné pokusy, výlety či exhibice: " *Tohle jsme slyšeli a tohle jsme si z toho vzali, ale výrazová salta od nás nečekejte* " jako by skupina říkala. Vždycky tam však zůstává "poctivá" muzika sedmdesátých let. A ukazuje se, že účinkuje i dnes.

Troufám si tvrdit, že Eagles natočili titul (zejména z hlediska druhého CD), který se přiřadí k jejich předchozím deskám, přesněji řečeno k těm, které nezestárly a žijí dodnes. A tak jsem jim dal 8 bodů: http://desky.ifolk.cz/